ماهنامه
حراء
Monthly Hera
میاشتنی
ماهنامهٔ تربیتی، علمی و دینی

جمعه د ۱۳۹۹ د میزان ۴مه، د صفر ۷مه، د ۲۰۲۰م د سپتمبر ۲۵مه — لومړی کال یولسمه ګڼه

AIMAN FOUNDATION
Registered Charity in the UK
Reg No: 1145407

صدقه

پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمود: آیا خداوند چیزی را برای شما قرار نداده که با آن صدقه بدهید؟
هر سبحان الله، الله أکبر، لا إله إلا الله و الحمدلله که می‌گویید برای شما صدقه محسوب می‌شود، امر به معروف و نهی از منکر صدقه است، و در نزدیکی با همسرانتان صدقه هست، گفتند: ای رسول خدا! یکی از ما شهوتش را برآورده می‌کند برایش اجر و پاداش هم هست؟ فرمود: مگر نه این است که اگر آن را از راه حرام برآورده کند، گناهکار می‌شود؟ پس به همین ترتیب اگر در راه حلال آن را برآورده کند، اجر و پاداش دریافت می‌نماید».

سرمقاله

د افغانانو دښمن او د استعمارګرو د برترۍ وسیله

کله چې هم استعماري قوتونو کوم اسلامي هېواد تر ولکې لاندې راوستی، نو له نورو کړنو سره یې په هغه کې د میشتو قومونو او توکمونو تر منځ د کرکې، بدبینۍ او تعصب فضا را مینځ ته کړې ده، تر څو هغوی په خپلو کې سره اخته وي او استعمارګر خپلو موخو ته ورسېږي. نن سبا هم چې په افغانستان کې کوم قومي، ژبني، ګوندي او مذهبي تعصبونه رامینځ ته شوي دي او په تېرو دوه لسیزو کې خپل اوج ته رسېدلي دي، د دې تر شا هم په پراخه پیمانه بهرني لاسونه شتون لري، او په مینځ کې افغانان په خپلو کې سره په ورو ورو خبرو اخته دي او نور پرې حکومت کوي.
دا هغه لوبه ده چې د تاریخ په اوږدو کې استعماري قوتونو په ډېرو هېوادونو کې ازمایلې ده او د هغوی لپاره ډېره ګټوره وسله او وسیله ده چې په دې سره د محکومو هېوادونو ډېر وګړي د خپلې غلامۍ تر ولکې لاندې راولي.
تعصب هغه ناروغي ده چې تر ټولو وړاندې خپله متعصب انسان له مینځه وړي او لکه سرطاني ناروغۍ په ډېره چټکۍ سره په ټولنه کې ریښې ځغلوي، تعصب د انسان سترګې ړندوي او زړه یې توروي، چې په دې سره بیا هیڅکله هم حق له باطل څخه نه شي بېلولی او نه هم حق ته د رسېدلو لاره مومي، نو د همدې لپاره اسلام او تعصب هیڅکله هم سره نه شي جوړېدلای او تعصب د اسلام منافي کړنه ده. او تر ټولو لومړی متعصب کس ابلیس (شیطان) ؤ چې د الله تعالی د حکم نافرماني یې د تعصب او ځان اوچت ګڼلو پر بنیاد وکړه او ویې ویل: [... أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ] ژباړه: زه له هغه نه غوره یم، تا زه له اوره پیداکړی یم او هغه دې له خټې پیدا کړی دی.
او همدا ځان او خپل توکم اوچت ګڼل د دې سبب شول چې ابلیس د الله له دربار ه وړټل شي، نو له دې څخه د تعصب کرکجنه څېره ډېره ښه جوته کېږي، دا خو لا پرېږده چې زموږ هېواد کې یو انسان، یو افغان او د یوه دین پیروان د قوم، ژبې، سمت او قوم له مخې یو بل ردوي او د خپل قوم او خیل بد هم تر نورو ښه ګڼي، بلخوا همدا کسان به د نورو بهرنیانو په خدمت کې وي، د هغوی په ژبه، لباس او ټولنیزو کړنو به افتخار کوي خو د خپل مسلمان ورور سره یوازې د ژبې په نامه دښمني پالي.
رسول الله صلی الله علیه وسلم په روښانه ټکو کې فرمایي: چې هغه کس زموږ له ډلې نه دی چې د تعصب لور ته بلنه کوي.
د خواشینۍ ځای خو دادی چې د تعصب دا ناولې ناروغي زموږ په لوستو او باسواده ځوانانو کې تر نالوستو ډېره قوي ده، د همدې لپاره په ډېره تېزۍ سره ورته کار کېږي او په ځانګړې توګه د سوشل میډیا له لارې د ملت د ویشلو لړۍ په ښکاره او پټو نومونو سره روانه ده.
نو دا د ټولنې د بادرده، مسلمانو وګړو دنده ده چې که هغه له هر قوم، ولایت، ژبې سره تړون لري، ترڅو د دې ناروغۍ پروړاندې ودرېږي، او هره وسیله چې په لاس کې لري له هغې نه کار واخلي ترڅو د افغانانو تر منځ د ورورۍ مزي بېرته ټینګ کړي، په ځانګړې توګه په خواله رسنیو کې او په ځانګړي توګه فیسبوک او ټویټر کې چې افغانان یې ډېر کاروي داسې لیکنې او مواد نشر کړي، تر څو د افغانانو زړونه سره نږدې کړي، نه دا چې دوی هم د تعصب په دې ناولي کاروان کې ګډ شي.

د دعوت په لار کې د نیک چلند ارزښت
صفحه ۳

چګونه می توانم، سن بلوغ را برای دختر و پسرم شرح دهم؟
مخ ۲

د اسلام لپاره ستر خطر
صفحه ۴

دستاوردهای عفت و پاکدامنی
صفحه ۵

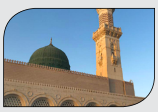
PILLARS OF IMAN (4):
BELIEF IN ALLAH›S MESSENGERS
page 6

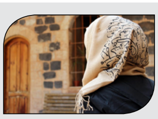
Women in Islam- A Daughter, A Wife and A Mother
page 7

چگونه می توانم ، سن بلوغ را برای دختر و پسرم شرح دهم ؟

دکتر یاسر نصر

-چه کار کنم تا آنان بتوانند این مرحله را به سلامتی طی کنند ؟
-آیا می توان به غریز ه ی جنسی آن ها تحکم کرد و آن را توجیه و راهنمایی نمود ؟
جواب :
آمادگی برای سن بلوغ به سه مرحله تقسیم می شود :
۱ . مرحله ی ما قبل بلوغ
۲ . مرحله ی بلوغ
۳ . مرحله ی بعد از بلوغ
مرحله ی قبل از بلوغ یا ظهور علاقه ی جنسی آغاز می شود و پسران به مرور مو در می آورند و صدایشان خشن می شود . این نشانه ها بیانگر ورود کوک به نوجوانی است . فرصت خوبی است با او بنشینیم و از او بپرسیم : آیا معنای این تغییرات را می داند ؟ ابتدا به صورت علمی و از طریق آن سخن می گوییم : این ها هورمون های هستند که در جسم تقسیم می شوند و موجب بروز این نشانه های بلوغ می گردند. بلوغ به معنای انتقال از مرحله ای به مرحله ی جدیدی است .
از نظر جسمی به سرعت رشد می کند و عضلاتش قوی می شوند از نظر روانی تغییراتی احساس می کند و عواطف شدیدی دارد و به جنس دیگر تمایل نشان می دهد .
در مورد میل جنسی که خداوند آن را برای هدف بزرگی در وجود ما قرار داده است ، با نوجوان سخن بگوییم . مشکل در وجود میل جنسی ؛ بلکه مشکل در شیوه ی استفاده از آن در وقت مناسب است تا اهداف متحقق شوند که عبارت است از ارتباط زناشویی و تولد فرزندان . این میل فطری خیلی مهم است ؛ بنابراین باید آن را درست به کار ببریم و نوجوان آن را با رفتار و حرکات عاطفی قبل از موعد خراب نکند و آن را در مسیر غیر هدفی که الله تعیین کرده ، قرار ندهد . سپس در مورد

تغیرات جنسی از نظر فقها با جوانان صحبت کنیم . به نوجوانان بگوییم این تغییرات موجب تولید منی در داخل دستگاه تناسلی می شود و اگر منی به اندازه ی مشخص برسد، هنگام خواب از بدن خارج می شود که به آن احتلام می گویند . اگر نوجوان احتلام شد باید غسل کند .

بعد از این ها ، احکام طهارت را برای فرزندان شرح دهیم و به آنان بگوییم: اگر انسان کاری کند که به صورت غیر طبیعی و با دست ، احتلام شود آثار منفی زیادی دارد . البته این رفتار ناشی از عدم کنترل چشم است که نوجوان باید در این سن چشم خود را کنترل کند .
نوجوان با توجه به آن چه گذشت، حالا آمادگی دارد به استقبال این مرحله ی سنی برود و خوب می داند با این دوران چگونه تعامل کند .
در این مرحله باید زمینه مناسبی برای نوجوان فراهم کنیم تا در مورد آن چه برایش اتفاق می افتد به ما خبر دهد. هرگاه سوالاتی که در زمینه ایت دوران برایش پیش می آید از ما می پرسد یا از دوستانش می شنود و برای جواب به ما مراجعه کند ، به این دلیل است که به ما اعتماد کرده است . این جا باید اگر مطمئن شدیم که به مرحله ی بلوغ رسیده است ، زمینه ای برایش فراهم کنیم برای همکاری و گفت و گو در مورد هر مسأله ای که در این مرحله و بعد از بلوغ برایش پیش می آید . معلومات مربوط به این دوران را به زبان ساده و تدریج در اختیار او قرار دهیم ؛ بنابراین این مرحله را به آرامی و راحتی طی می کند .
———————

منبع : چگونه با نوجوانان رفتار کنیم ؟ / مولف : دکتر یاسر نصر / مترجم : ایوب پوزش / نشر آراس سنندج

د اسلام لپاره ستر خطر

مولانا ابوفاروق

د کومي فتنې د راښکاره کيدلو ويره چې له سيدالکونينﷺ سره وه هغه په حقيقت کې داسې ثابته شوه لکه چې رسول اللهﷺ فرمايلي ؤ. د لومړۍ پيړۍ څخه تر نن پورې چې څومره تباهي په اسلام او مسلمانانو نازل شوې دي د همدې له کبله شوي دي.

د رسول اللهﷺ له وفات نه وروسته چې څو کلونه تېر شول بيا د هاشمي اقتدارپه خلاف د اموي عصبيت فتنه راپورته شوه او دغه فتنې د اسلام سياسي نظام د تل لپاره خراب او ګډوډ کړ او بيا د عربي، عجمي، او ترکي عصبيت په شکل کې را ښکاره شو او د اسلام سياسي وحدت يې ختم کړ، بيا په مختلفو ملکونو کې چې د مسلمانانو حکومتونه واکمن ؤ د هغو په خرابولو کې د ټولو څخه زيات د همدې فتنې (نشنليزم) لاس ؤ.

په دې نږدې وخت کې د مسلمانانو دوه لوی سلطنتونه چې د هندوستان او ترکيې سلطنتونه وه دغه دواړه همدغې فتنې تباه کړل، په هندوستان کې د مغلو او د هندوستانيو ترمنځ اختلاف د مغوليانو سلطنت ختم کړ. او په ترکيه کې د عربو او ترکانو ترمنځ د پرنګيانو په اشارو سره قومي اختلاف پيدا شو چې د دغه اختلاف له امله لوی حکومت له منځه ولاړ.

د اسلام تاريخ چې څومره وګورئ هر چيرې چې قوي حکومت تاسې ته ښکاره شي په هغې کې به

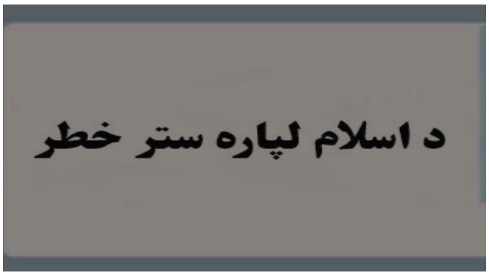

پرته له توپيره تاسې ته دمختلفونسلونو،جنسونواو وينې اړيکې څرګندې شي. تاسې ته به داسې حکومت اونظام ترسترګو نشي چې د هغه بنياد او بنسټ د مختلفو نژادونو او مختلفو قومونو څخه جوړ شوی نه وي. د هغه چارواکي، قوماندانان، ليکوالان، او د تورې خاوندان به ټول د مختلفو قومونو، مختلفو نژادونو او مختلفو رنګونو سره تړاؤ لري، عراقي په افريقا کې، شامي په ايران کې او افغاني به په هندوستان کې خدمت او کارکولو.

هر يو به داسې په اخلاص، امانت داري او صداقت سره خدمت کولو لکه چې د خپل پلرني وطن خدمت کوي، هېڅ مسلمان حکومت د خپلو چارواکو او کارکوونکو د پيدا کولو لپاره کوم ځانګړي نسل او نژاد ته اړشوی نه دی بلکې د کار وړ او اهل خلک هغوی ته له هره ځای راتلل او داسې کار او خدمت به يې کولو لکه څرنګه چې د خپل وطن کوي. ټولو دارالاسلا م خپل وطن او ټاټوبي بللو. خو کله چې د ځان غوښتنې، نفسانيت اوعصبيت فتنه اوفساد راپيدا شو او په مسلمانانو کې د وطن، رنګ او نسل توپير ځای ونيوه نو د يو بل سره يې د ښمني، ضد، کينه او حسد پيدا کړ. ډلو جوړولو او د سيسو رواج پيدا کړ، هغه ځواکونه چې د دښمن په خلا ف پکار وړل کيدل هغه په خپلو کې سره مصرفيدل، په مسلمانانو کې خپل منځي جګړې پيل شوې چې بلا لوی لوی ځواکونه او نظامونه له منځه ولا ړل.

د دعوت په لار کې د نیک چلند ارزښت

فضل الله ممتاز

زمونږ سپیڅلی دین اسلام مونږ د صالحه، شریفه او عاقله خلکو متابعت او اقتدا ته هڅوي.

چیرې چې د صالحه کسانو ذکر وي بیا هلته انبیاء – علیهم الصلاة والسلام ـ د ټولو په سر کې راځي . قرآن کریم دی موضوع ته داسې اشاره کوي : (أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ) (الانعام ۹۰)

ژباړه: هماغه کسان د الله د لورې هدایت موندونکي ول، د هماغو په لاره ته هم لاړ شه.

همدا راز فرمایي : (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ) (الممتحنه ٦).

ژباړه : د همدغه خلکو په کړنچاره کښې ستاسې لپاره او دهر هغه چا لپاره غوره نمونه ده چې د الله او دآخرت د ورځې هیله من وي .

په بل ځای که فرمایي: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا) (الأحزاب ۲۱)

ژباړه: په یقیني توګه ستاسې لپاره د الله په پیغمبر کې د نیکۍ یوه خورا غوره نمونه ده د هر هغه چا لپاره ده چې د الله او د آخرت د ورځې هیله من وي او الله ډیر ډیر یاد کړي.

پرته له شکه چې جناب رسول الله –صلی الله علیه وسلم – مونږ ټولو لپاره بهترینه بیلګه ده ، هر څوک چې د هغې جناب –صلی الله علیه وسلم – مطابعت وکړي نو پرته له شکه چې سمې او صحیح لارې ته به هدایت شي .

دعوت په لار کې د نبی کریم –صلی الله علیه وسلم – منهج په ټوله معنی له قرآن نه اخیستل شوې او پر قرآن مبني منهج دې، ځکه جناب نبی کریم – صلی الله علیه وسلم – د قرآن په اخلاقو او آدابو سمبال، او دقرآن په اوامرو عمل کونکی او نواهیو ځیني یې ځان ژغورلو والا شخص وو، ځکه خو کله چې د عایشه –رضی الله عنها – نه د نبی کریم – صلی الله علیه وسلم – د اخلاقو په اړه پوښتنه وشوه نو ویفرمایل: (کان خلقه القرآن) یعنی د هغې جناب –صلی الله علیه وسلم- اخلاق قرآن وو.

ابن کثیر فرمایي: (دې خبرې معنی دا ده چې هغه جناب –صلی الله علیه وسلم- د قرآن د تطبیق یوه ښه بیلګه وه،اخلاق یې په بشپړه توګه په قرآن سمبال وو، ځکه هغه به دقرآن په اوامرو عمل او د نواهیو ځیني به یی ځان ژغورولو، او دا ټول سربیره د هغه اخلاقو وو چی الله تعالی د پیدایښت په وخت دده په فطرت کې ایښي وو لکه د حیاء ، کرم، شجاعت،بخشش،حلم ونرمی په توګه). (تفسیر القرآن العظیم ۴۰۳/۴)

حسن بصری –رحمه الله – فرمایي: (واعظ هغه څوک دې چې خلک په خپل عمل وعظ او نصیحت وکړي نه په خپلو خبرو هغه داسې چې که کله غواړي چاته په کوم کار نصیحت وکړي نو لومړی سر کې خپله هغه کار کوي او که څوک له کوم کار نه منع کوي نو لومړی سر کې خپله هغه کار پریږدي ، او که چیرې د یو انسان نفس هغه اسیر کړي او د خپل هواه او هوس اسیر شي نو امکان نه لري چې داسې یوشخص نور خلک له بد کار نه منع کړي.) (فقه الدعوه، حمد عمار ص ١١٦)

هر څوک چې د قرآن کریم نصوص اود نبی کریم –صلی الله علیه وسلم –سنت تعقیب کړي نو دا به ورته جوته شي چې قرآن وسنت دواړه په نیک چلند خلک هڅوي، او که چیرې دعوت د نیک چلند سره نه وي نو کله به هم دې دعوت د خلکو په زړونو اثر نه درلود. بلکه اصله خبره خو دا ده چې په نیکۍ او سم چلند سره دعوت، یو د بارزترینو عواملو څخه دې چې خلک دا دعوت قبلوي.

زمونږ دعوتګره خور د. جوهره الطریفي په خپل بحث کې(نیک چلند او د هغې اثر د دعوت په لار کې) دې موضوع ته اشاره کوي.

پرته له شکه چې جناب رسول –صلی الله علیه وسلم – په قرآنی اخلاقو سمبال وو.

داسې کوم صفت او خُلق نه وو چې قرآن هغې ته خلک هڅولي وي مګر دا چې جناب رسول –صلی الله علیه وسلم به هغه په لومړی سر کې په خپل ځان پلي کوه او وروسته به یې خپله کورنۍ او دوستان هغې ته رابلل.

او داسې کوم زیل شوې خوی او خصلت به نه وو چې قرآن د هغې نه منع وکړي مګر دا چې جناب رسول –صلی الله علیه وسلم – به هم خپله او هم خپله کورنۍ او دوستان له هغې نه منع کول.

او جناب رسول –صلی الله علیه وسلم – به د خپلو دوستانو سره د قرآن کریم د ارشاداتو په رڼا کې په نرمي چلند کوه، نو ځکه خو هغه جناب –صلی الله علیه وسلم – یو نرم انسان وو او په نرمۍ سره به یې د خپلو دوستانو سره چلند کوه ، دهغوی حالات به یې په نظر کې نیول او په هر کار کې به یې له هغوی سره مشوره کوله ، نو دا راز هغه جناب –صلی الله علیه وسلم – د نورو سره په چلند کې بهترین انسان وو.

همدا لامل وو چې دصحابه و په زړه کې هغې ته مینه ،محبت او تفاهم پیدا شو، آن تر دې چې غیر مسلمانانو به هم له دې نه تعجب کوه .

د سنت او سیر کتابونه د داسې قولي او فعلي بیلګو نه ډک دي چې د نبی کریم –صلی الله علیه وسلم – د اصحابو سره په نیک چلند دلالت کوي .

همدا راز د صحابه کرامو شهادت هم پر دې دلالت کوي، عبدالله بن عمرو –رضی الله عنه – فرمایي: (هغه جناب –صلی الله علیه وسلم- نه خو په فطرت کې بده وینا او ښکنځلې وې او نه به یې عمدا او تکلفا دا کار کوه) .

او همدا راز فرمایي: (پرته له شکه ستاسو بهترین هغه څوک دې چې بهترین اخلاق ولري).

عایشه –رضی الله عنها- فرمایي: (جناب رسول – صلی الله علیه وسلم- کله هم په دوه کارو کې مُخَیَّر نه شو مګر دا چې رسول –صلی الله علیه وسلم – به آسانه اختیاروه البته په دې شرط که ګناه به پکې نه وه، او که چیرې پکې ګناه وه نوتر ټولو به ورنه لرې انسان وو (یعنې چې هغه کار به یې کله هم نه کوه) ، او رسول –صلی الله علیه وسلم – به کله هم شخصا د خپل ځان لپاره له چانه انتقام نه اخیسته مګر دا چې د الله د حرمتونو نه به کوم د پښو د لاندې شو، او که چیرې داسې شوي وو نو حتما به یې انتقام اخیسته.) رواه البخاری

دا د رسول –صلی الله علیه وسلم – د نیک اخلاقو بلیګه وه چې هغه جناب به خلکو سره په داسې څه نه مخ کیده چې خلکو به د هغې نه نفرت کوه.

دعوت د نیک چلند سره دا ګټه لري چې خلک دې ته اړ باسي تر څو دا دین قبول کړي او دا راز خپله دعوتګر ته هم نږدې شي .

په دعوت لار کې نیک چلند دومره رول لري چې د خلکو عداوت او دښمنی په محبت او دهغوی کراهیت به محبت بدل کړي .

دعوت په لار کې نیک چلند ددې لامل ګرځي تو څو دعوت ځان ته نوي اعضاء پیدا کړي، داسې اعضاء چې د دعوتګر نیک چلند نه متأثره شوي او د دعوت د لارې ټول هم په غاړه اخلي.

تاریخ هم دا ثابته کړې چې نیک چلند په دعوت کې د ډیرۍ انسانانو د مسلمانیدو لامل ګرځي ، ځکه هغوی په خپل سترګو په دعوتګر کې د اسلامي ادب یوه عملي نمونه ګوري نو دا کار دوی مسلمانیدو ته اړ باسي.

دلته تاسو ته د دعوت له تاریخ نه عملي بیلګه دربښایم چې څرنګه د اسلامي فاتحینو نیک چلند د فتح شویو ځمکو خلکو د زړونو تسخیر لامل ګرځي:

امام ابو یوسف القاضي د خراج په نامه کتاب کې تاسو ته یوه بیلګه دربښایي چې څرنګه مسلمانانو د شام خلکو سره صلح وکړه:

کله چې اهل ذمه د مسلمانانو وفا او نیک اخلاق ولیدل نو د مسلمانانو د دښمنانو دښمن او د مسلمانانو سره د هغوی د دښمنانو مقابل کې مرسته کونکي شول.

نو هر هغه ښار چې دهغوی اود مسلمانانو تر منځ صلح شوې وه یو شمیر خلک ولیګل تر څو د روم نه احوال راوړي چې هغوی د مسلمانانو په واړاندې د څه پلان لري ، بیا دې خلکو د خپل ځان په استاذیتوب یو لړ استاذي د ځان نه بره هغه امیرانو ته ولیږل چې ابو عبیده ټاکلي وو، تر څو خبر ورکړي چې روم یو ډیر لوی لښکر چمتو کړې او غواړي چې د مسلماناو پر ضد لښکر میدان ته کړي ، او بیا د هر ښار والي چې ابو عبیده موظف کړي و دا خبر یې ابو عبیده ته بیان کړ.

کله چې د ټولو ښارو نه دا خبرونه ابو عبیده ته راغلل نو دا په ابو عبیده او مسلمانانو ډیر سخت تمام شو ، نو ځکه ابو عبیده د هر ښار والي ته چې خپله ابو عبیده د هغې ښار د فتح وروسته ټاکلي وو ولیکل ترڅو د هغې ښار د خلکو نه چې یې کوم جزیه راجمع کړې دوباره یې ورته بیرته ورکړي او ورته ووایي چې : مونږ له تاسو سره ددې جزیې په اخیستو په یو شرط تړلي وو چې هغه ستاسو نه ساتنه وه، اوس چون د روم خلک زمونږ په وړاندې لښکر راوباسي نو مونږ له تاسو نه ساتنه نه شو کولې نو په دې دلیل مو خپل مالونه بیرته واخلۍ .

نو خلکو وویل: الله دې ستاسو سیورې زمونږ په سر بیا راوړي او الله دې تاسو ته پر هغوی غلبه او نصرت در نصیب کړي ، ځکه هغوی خو مونږ نه زمونږ ټول شیان واخیستل او هیڅ یې هم مونږ ته پرینه ښودل.

د مسلمانانو د عدالت او نیک چلند یوه بله بیلګه چې د البلاذری په (فتوح البلدان) کتاب کې ذکرده هغ دا وه چې عمر –رضی الله عنه – د دمشق د جابیه ښار د فتحې په وخت کې د مسیحیانو د یو قوم په لاره تیریده نو امر یی وکړ چې هغوی ته صدقات او خواړه ورکړل شي.

سیرت اخلاقی رسول گرامی ﷺ

بخش هشتم

اخلاق رسول گرامی ﷺ با عامهٔ مردم (۲)

آنجناب ﷺ به بازار می‌رفت و مردم را به امانتداری سفارش می‌نمود و آنان را از فریب و خیانت در معامله باز می‌داشت.
روزی پیامبراکرم ﷺ از کنار غذای انباشته شده گذشت، دستش را در آن فرو برد، انگشتانش تر شد، ایشان خطاب به فروشنده فرمود: «این (تری) چیست؟» فروشنده گفت: ای رسول الله! باران باریده و تر شده است، فرمود: «پس چرا آن (غذای تر) را ظاهر نکردی تا مردم ببینند؟ سپس فرمود: «هر کس اهل تقلب و فریب باشد از من نیست». [صحیح مسلم (۱۰۲)]
یکی دیگر از عاداتش این بود با هرکس که در مجلس ایشان حضور می‌یافت چنان شاد و خنده رو بود که تصور می‌کرد محبوبترین فرد پیش پیامبر است. انس بن مالک س می‌گوید: مردی که رنگ زرد به چهره‌اش زده بود، نزد رسول الله ﷺ شرفیاب شد. کم اتفاق می‌افتاد که آن جناب با شخصی ملاقات نماید که در چهره‌اش چیزی ناشایست (اثری خلاف شریعت) باشد؛ لذا رسول گرامی ﷺ پس از رفتن آن شخص، فرمود: «چه خوب بود اگر به این شخص دستور می‌دادید که آن رنگ را از چهره‌اش بشوید». [مسند احمد (۱۲۵۷۳)]
پیامبر گرامی ﷺ با آنکه از وحی آسمانی الهام می‌گرفت، و ازسوی دیگر فکر نیرومندی داشت که نیاز آن به مشوره کمتر احساس می‌شد، با وصف این مجلس شوری تشکیل می‌داد، و به نظر اصحاب و یاران خود ارزش قایل می‌شد. ابوهریره رضی الله عنه در این مورد می‌فرماید: «هیچ یکی را ندیدم که مانند پیامبر ﷺ با اصحاب ویاران خود بسیار مشورت کند». [صحیح ابن حبان (۴۸۷۲) و مسند امام شافعی (۱۶۸۲)]
آری رسول گرامی ﷺ در ادای حقوق الله تعالی و بندگان اعم از حقوق خانواده، حقوق نفس و حقوق بندگان توجه داشت و برای آن برنامه ریزی داشت و از همه لحظات زندگیشان استفاده می‌کرد.
انس (رض) می‌گوید: سه نفر به حجره‌های پیامبر گرامی ﷺ آمدند و درباره عبادت ایشان پرسیدند؛ هنگامی که از میزان عبادت آن جناب ﷺ مطلع شدند، گویا آن را اندک شمردند و گفتند: ما، کجا و نبی اکرم کجا؟! گناهان گذشته و آینده ایشان بخشیده شده است. لذا یکی از آنان گفت: من تمام شب به عبادت می‌پردازم. دیگری گفت: من همیشه روزه می‌گیرم و هیچ روزی را بدون روزه سپری نمی‌کنم. سومی گفت: من عزلت و گوشه نشینی را انتخاب می‌نمایم و هرگز ازدواج نمی‌کنم. پیامبر اکرم ج پس از آنکه از این موضوع اطلاع یافت، نزد آنان رفت و فرمود: «شما همان کسانی هستید که چنین گفته اید؟ من، بیش از همه شما از الله می‌ترسم و تقوای بیشتری دارم؛ ولی در عین حال، بعضی از روزها را روزه می‌گیرم و برخی دیگر را روزه نمی‌گیرم. برخی از شب را نماز می‌خوانم و قسمتی از آن را می‌خوابم؛ همچنین با زنان ازدواج می‌نمایم. پس هر کس، از سنت و روش من رویگردانی کند، از من نیست». [متفق علیه]

د خولې بدبويي څنګه ختمه کړو؟

د خولو له امله د تخرګونو او د بوټونو له امله د پښو بوی هغه څه دي چې خلک تري ځوريږي؛ د دې ترڅنګ زياتره وګړي له دې امله مجلسونو او غونډو کې برخه نه اخلي، چې خوله يې بوی کوي؛ خو د دې هر څه له پاره د حل لارې شته.
تاسې به اوريدلي وي، چې د خولې بد بوی د شپې له اړخه ډيريږي او يا کله چې د انسان خوله ودريږي؛ يعنې خوراک ونکړي.
لاندې به څو طريقې درته وښيو چې په مرسته يې کولی شئ د خولې بدبويي مو له منځه يوسئ:

۱ ــ هيل (لاچي) استعمالول:
کله مو چې خوله بوی پيل کړي؛ نو په چايو کې استعمالېدونکې هيل (لاچي) په خوله کې واچوئ؛ تر څو مو د خولې بوی ختم شي او خوشبوی ولرئ.

۲ ــ ژاوله (ساجق) ژدول:
دوهمه اسانه لاره چې د خولې مردار بوی مو ختمولی شي د ژاولې ژدول دي. د ژاولې مسلسل استعمال مو غاښونه، ژبه او خوله بوخته ساتي او بوی هم له منځه وړي؛ مګر پام کوئ چې د ډير وخت له پاره يوه ژاوله مه استعمالوئ؛ بلکې له نويو ژاولو څخه استفاده وکړئ.

۳ ــ مسواک وهل:
مسواک وهل چې د نبي عليه السلام له سنتو څخه دي، نه يوازې دا چې استعمال يې ثواب دی؛ له ۷۰ زياتې دنياوي ګټې هم لري، چې يوه يې د خولې بدبوي له منځه وړل او د غاښونو ژير رنګ سپينول دي.

۴ ــ ادرک کارول:
د شپې له مخې د خولې بوی تر وروستي حده زياتيږي او په دې مرض اخته تن چې سهار

راپاځيږي؛ ډير ځوريږي. ډاکټران وايي: که چيري ياد وګړي د شپې له مخې تر ډوډۍ خوړلو وروسته د يوې دقيقې له پاره يو انچ ادرک په خوله کې واچوي او له ژدولو وروسته په خوله اوبه تېرې کړي؛ نو تر سهاره به يې له خولې ښه بوی خيژي او له بدبوي به د تل له پاره خلاص شي.

ــ پر خوله اوبه تېرول:
که چيري هره شپه له ويده کېدلو وروسته په خوله صفا اوبه تېرې شي؛ نو په خوله کې پاتې د خوراک وړې ټوټې چې بدبوي ترې پيدا کيږي؛ له منځه ځي او بدبوي ختميږي.

دستاوردهای عفت و پاکدامنی

صفیه مخدومی

حمد و سپاس آن ذاتی را سزاست که ما را بعنوان اشرف مخلوقات آفرید و برای دعوت و هدایت ما به سوی توحید و یکتا پرستی و سعادتمندی دنیوی و اخروی پیامبرانی را مبعوث نمود و از میان پیامبران رسول اکرم صلی الله علیه و سلم را سردار و سرور پیامبران قرار داد، و قرآن کریم که معجزه ای ماندگار برای بشریت است را نازل فرمود،خداوند متعال در قرآن کریم انسان را اینگونه معرفی نموده است:{لقد خلقنا الانسان فی أحسن تقویم}ما انسان را {از نظر جسم و روح}در بهترین شکل و زیباترین سیما آفریدیم. تنها چیزی که انسان را بهترین شخصیت می سازد پیروی از کتاب الله و سنّت رسول الله صلی الله علیه وسلم می باشد، و جامعه در صورتی نام اسلامی را به خود می گیرد که افراد آن فرامین و دساتیر خدا و رسول را در نظر گرفته و خود را ملبس به ارزشهای اسلامی بگردانند، همه انسانها نیاز به تربیت درست دارند و تربیت درست در صورتی حاصل می گردد که راه خود را درست انتخاب نمایند و پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم را الگوی خود قرار دهند تا با الگو پردازی از این شخصیت عالی به درجه ی انسانیت نایل گردند؛ و بر عکس اگر انسان راه خود را اشتباه انتخاب کرد وگمراهی را بر هدایت ترجیح داد این شقاوت جبران ناپذیر است که او را به سوی فلاکت می کشاند و یکی از اسباب شقاوت انسان پیروی از شهوت و هوای نفسانی است چون هوای نفس بزرگترین دشمن انسان است که باید تحت کنترل قرار گیرد و کنترل آن در صورتی میسر می گردد که نفسش را تأدیب کند و کمتر به فکر کالا ومتاع دنیا باشد و این را درک کند که دنیا مزرعه آخرت است و روزی این دنیا را ترک خواهد کرد و آخرت برایش بهتر خواهد بود و خود را مزین به اخلاص، پاکی نفس، عفت و حیاء و قناعت استفاده حلال از نعمتهای الهی بگرداند. و هر یک از افراد جامعه باید که خود را مزین به صفات نیکو بگردانند تا که سلامتی جامعه تضمین گردد.

برخی از کسانی که اسیر شهوتهایشان شده اند، چنین می پندارند که رهروان طریق عفت و پاک دامنی همیشه با خود درگیرند و از لذتهای زندگانی بی بهره می باشند، چنین افرادی نمی دانند که عفت و پاک دامنی نتایج و پیامدهای زود رس و ماندگاری دارد، ثمرات و پیامدهایی که شخص عفیف و پاک دامن در دنیا به دست می آورد و یا در آخرت در نتیجه عفت و پاک دامنی می چیند، خیلی زیادند؛ اینک درین نوشته به برخی از فواید و دستاوردهای عفت و پاکدامنی اشاره می کنیم:

۱- ستایش و توصیف الهی

عموم مردم از تعریف و تمجید دیگران نسبت به خود خوشحال می شوند و بلکه به چنین تعریف و تمجیدی افتخار می کنند، اگر معلمی در برابر شاگردانش از دانش آموزی تعریف کند، آن دانش آموز به خود می بالد و احساس سرور و شادمانی می نماید. اگر تعریف و تمجید از سوی فردی برجسته و مشهور صورت گیرد، این تعریف و تمجید از ارزش بیشتری برخوردار می گردد، از این رو درباره تعریف و تمجید خدای متعال چه می توان گفت که او خالق تمام آفریده ها و آفریننده آسمان ها و زمین و تمام مخلوقات موجود در آن ها می باشد؟ خدای متعال می فرماید: {قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (١) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (٢) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (٣) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ (٤) وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (٥) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (٦) فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ} [المؤمنون: ١ – ٧] «به تحقیق که مؤمنان پیروز و رستگارند، کسانی که در نماز خشوع و خضوع دارند و کسانی که از کردار بیهوده و گفتار یاوه، روی گردان هستند، و کسانی که زکات مال خود را می دهند، و شرمگاه خود را حفظ می کنند مگراز همسران و کنیزان خود که در این صورت جای ملامتی ایشان نیست، افرادی که در پی راهی غیر از این (دو راه)هستند، تجاوز کنندگان (از حدود شریعت)می باشند».

آری! این تعریف و ثنایی است که هیچ تعریف و ثنایی با آن برابری نمی کند، خدای متعال دراین آیات به ایمان کسانی گواهی می دهد که از چنین ویژگی هایی برخوردارند و نیز از رستگاری دارندگان این صفات خبر می دهد که شرمگاه های خود را از بدکاری بدور می دارند، از این رو باید پرسید:کدامین عاقل، شهوتی زودگذر و لذتی ناپایدار را بر برخورداری از این همه خوبی ترجیح میدهد؟

۲-ماندگاری پاک دامنان در بهشت

خدای متعال به افراد پاک دامنی که شرمگاههای خود را از بدکاری حفظ می کنند، نوید بهشت و ماندگاری در آن را داده و فرموده است: {أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (١٠) الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} [المؤمنون: ١٠، ١١] « و آنان مستحق به برنده شدن بهشت هستند؛ کسانی که بهشت برین را تملک می کنند و جاودانه در آن می مانند»پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه وسلم فرموده اند:{من یضمن لی مابین لحییه و مابین رجلیه أضمن له الجنة}{روایت امام بخاری، حدیث ٦٤٧٤} هر کسی که حفظ زبان و شرمگاهش را ضمانت کند، من برایش بهشت را ضمانت میکنم.

۳- آرامش و آسودگی خاطر

کسانی که در پی شهوت حرام و پاسخ گویی به نیازهای جنسی خود از راههای نامشروع هستند، همواره از عذاب روحی رنج می برند و برعکس، آن هایی که راه عفت و پاکدامنی را در پیش گرفتند، در زندگی از نعمت آرامش و آسودگی خاطر بهره مند می شوند؛ زیرا خواسته ای که آنان را به خود مشغول می کند، با خواسته دیگران تفاوت دارد و فکر و اندیشه ای که بر آنان سیطره می یابد، فکر و اندیشه سیطره یافته بر دیگر مردمان نیست.

٤-لذت غلبه بر نفس:

هر چند کسانی که به برخی از کارها و خوشی های زودگذر روی می آورند، لذتهای زودگذری دارند، اما دختر و پسری که عفت و پاکدامنی پیشه می کند، لذت و حلاوتی بس بزرگتر و فراتر از بزهکاران و بدکاران را می یابد، رادمردی و انسانیت راستین این است که شخص بتواند به نفس خود نه بگوید و شهوتش را در قید و کنترل خویش در آورد؛ نه آنکه خودش در بند شهوت هوای نفس قرار بگیرد. و برعکس کسی که در پی شهوت حرکت می کند و اسیر هوای نفسش می شود، بیشتر به حیوانی می ماند که هیچ مانع و نیروی باز دارنده ای میان او و شهوت افسار گسیخته اش وجود ندارد.

کدامین محبت را برمی گزینی؟

قلب انسان به سان ظرفی است که همواره محبت محبوبی را در خود دارد و به او وابسته می باشد و یا در هراس است که مبادا او را از دست بدهد. هم چنین دو چیز ضد و نقیض هم یکجا گرد نمی آیند؛ از این رو آیا می پنداری که اگر قلبت آکنده از شهوت و هوای نفس باشد، دیگر جایی برای محبت خدا، و آنچه خدا دوست دارد می ماند؟ بی گمان یکی را باید برگزید؛ اگر محبت خدا و لذت ایمان را می خواهی چاره ای جز این نداری که قلب را ازهر آنچه که مایه ناخوشنودی خداست پاک نمایی، چرا که اگر دل به غیر خدا ببندی، نمیتوانی لذت ایمان و شیرینی عبادت را بچشی.

در اخیر بعد از دانستن اهمیت موضوع باید گفت: ای خواهر و برادر مسلمان! راهت را درست انتخاب کن و بدان که شیطان همیشه در کمین است و تو را وادار می کند که از کارهای خیر باز بمانی و هیچ بهره ای از زندگی دنیوی و اخروی ات نبری؛ پس به خود بیا و ایمان خود را قوی بساز، و شهوات نفسانی ات را بشکن، و خود را به اموری مشغول کن که به نفع دنیا و آخرتت باشد تا که در سعادتمندی ابدی ماندگار شوی. به امید روزی که همه ما امت مسلمه خود را دریابیم و از منجلاب فساد و گمراهی به سوی نور ایمان رهنمون شویم تا در جهان اسلام همچون ستارگان درخشان نور افشانی کنیم، الله متعال به همه ما توفیق دهد تا به گفته های خویش عمل نماییم.

و ما علینا إلا البلاغ المبین و آخر دعوانا أن الحمدلله رب العالمین.

****

PILLARS OF IMAN (4): BELIEF IN ALLAH›S MESSENGERS

INTRODUCTION

Although generations of humans after Ādam A.S departed from the right path, Allah S.W.T did not leave them to suffer in states of disbelief and ignorance. He did not destroy them or force them to take the right course. Instead, he sent messengers from amongst mankind to provide them with knowledge of Allah, his attributes and His laws and to guide them back to the right path.

Allah S.W.T has made belief in all his prophets and messengers a condition of imān. Therefore, he who does not believe in their message and their truthfulness, does not believe in Allah.

PURPOSE

Allah S.W.T sent many thousands of prophets and messengers throughout the ages. All of them brought the **same message,** and advocated the same way of Life. They all called people to **Islam**, the attitude of complete submission to the will of Allah.

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوت ..

And We certainly sent into every nation a messenger, [saying], "Worship Allah (alone) and avoid Taghut".(everything that is worshipped instead or besides Allah- can refer to idols, tyrants).

Despite differences with regard to particular laws and legislations the prophets brought to their people, one principle they all had in common was Tawheed, that all acts of worship should be devoted solely to Allah S.W.T and all those worshipped besides him should be rejected.

By sending messengers, Allah S.W.T establishes proof against humanity so that they will not be able to claim ignorance on the day of judgment.

رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

[We sent] messengers as bringers of good tidings and warners so that mankind will have no argument against Allah after the messengers. And ever is Allah Exalted in Might and Wise (Al Maida 4:16).

Another purpose of sending messengers is providing humanity with living, practical example of how to lead moral, righteous and purposeful lives that are free of doubts and confusion.

Imān in the Messengers entails that We believe in all (25) that are mentioned by name in the Qur'an, such as Muhammad, Ibrahim and Nuh. We also hold a general belief in the other 1000s not mentioned by name.

We believe they were sent as Bringers of Glad Tidings and Warners and faithfully delivered the message without hiding, altering or corrupting anything. (Refer to verse 4:165)

Allah S.W.T says in Surah Al-Ankabut: "*And there is not upon the Messenger except [the duty of] clear notification*."

Another reason Allah S.W.T sent thousands of prophets to humanity is to clarify to them the purpose of their creation -

Worshipping Allah and obeying his commands. They also clarified to them that this life is a test for each individual and how they perform in it will determine which type of life they will lead after death; a life of eternal bliss or eternal misery.

CONCLUSION

Lastly, Allah S.W.T sent the Seal of the prophets, Muhammad S.A.W.S to complete the mission of the earlier prophets and messengers. But unlike those before him, he was sent with a message applicable for all time, people and places; hence, being the last and final messenger.

Since Allah S.W.T has promised that the teachings of Muhammad S.A.W.S will never undergo change and will always be preserved in their original language and in their primary sources – the Qur'an and Sunnah, there is no need for another prophet. The Qur'an and the Sunnah are God's constitution for human life for as long as people continue to live on earth.

Women in Islam- A Daughter, A Wife and A Mother

By: Bint Rismi

HOW DOES ISLAM REPRESENT WOMEN?

WHAT IS THE ROLE OF A WOMEN IN ISLAM?

MUSLIM WOMEN ARE OPPRESSED.

These are some of the few questions and statements that still lingers in the minds of the people. Islam views women with equal rights just as men but the responsibilities and duties differ. When a female is born into an Islamic family, she plays the role of a daughter to the members of the family. It is said that when a boy is born, then he brings one Noor (light) and when a girl is born, then she brings two Noors". They are a blessing to the family. Females may not have the must-earn rule to run the family but are the pathway to paradise. There is a narration which states- "One who loves his daughters and withstands the hardship of grooming and getting them married, Almighty Allah makes Jannah (paradise) compulsory on him and keeps him protects from the Fire of Jahannam (hell)". Wow, this narration explains how much Almighty has made daughters valuable in Islam. The Almighty made it compulsory to be merciful towards daughter. Paradise is a gift for every father who raises his daughters following the protocols of Islam, provides and fulfils their needs and hand them over in marriage legally. Prophet Muhammad (SAW) said, "Whoever brings up two girls till they reach the age of puberty, he and I will come on the Day of Resurrection like this (and he joined his index and middle finger)".. Which father wouldn't want that? The Prophet (peace be upon him) had 4 daughters and he loved them unconditionally. He never thought them as a burden but rather as a package of blessings. He made a statement like, "(My daughter) Fatima is a part of me, so whoever angers her angers me." [Al Bukhari and Muslim]. It is depressing to know how still people are unaware of the role of women as a daughter in Islam is and how sometimes parents can look at them as a burden. Daughters are not a burden but a reward for the afterlife.

Next, when a women's wali becomes her husband with her permission, as Islam does not permit forced marriage which is against the teaching of Islam, she becomes a wife. "When a man gives his daughter in marriage and she dislikes it, the marriage shall be not accepted" [Sahih Bukhari]. Now, when it comes to "wife in Islam" the impression embeds as staying at home becoming a "slave". That's not the case. A wife in Islam is never to be taken for granted or put down. Her wishes and goals can be granted and reached with her husband's permission. She does not have to give it up all because she is a "wife". She is allowed to balance her goals and duties without disappointing her spouse. She has to obey her husband but is allowed to voice her opinions regarding any matters. A wife has to guard her and her husband's honor. She is entrusted with money and properties of her husband. When it comes to household, the responsibilities in the chores has to be fairly shared and she is to do serve and run the house as a favor not as an obligation. In English, she is called as "house wife" but in Arabic she is known as "Rabbaitul Bait" or "The Queen of the House". Woah, that for sure is a beautiful impression. A wife is to be protected by her husband. Quran states "Men are the protectors of women, because Allah made some of them excel others and because they spend their wealth on them…." [4:34]. A wife in Islam helps her husband to obey the commands of Allah, be the color to his world, share his burdens and help him face his ups and downs also respect his family and do things that make him happy. And most of all respect him and be loyal and shower each other with abundant love. Prophet (peace be upon him) narrated "When they (a husband and wife) hold hands, their sins will fall away from between their fingers." Allah said in the Quran "And we Created you in pairs" [78:8]. This ayah explain that male and female complete each other and be one with no boundaries and differences. One of the best hadith of Prophet (peace be upon him) stated "The woman who dies in the state of her husband being pleased with her will enter Jannah (paradise)."

And, Family is the foundation and pillar of strength. As we are aware that father is the head of the family the role of the mother is equally important. Islam has a higher level of respect towards a "mother". The mother has the greater responsibility and the greater reward in bringing up her children accordingly. There is a saying "no love can be matched to a mother's love". Quran states Their mothers bore them in hardship and delivered them in hardship. Their ⌜period of⌝ bearing and weaning is thirty months. In time, when the child reaches their prime at the age of forty, they pray, "My Lord! Inspire me to ⌜always⌝ be thankful for Your favours which You blessed me and my parents with, and to do good deeds that please You. And instil righteousness in my offspring. I truly repent to You, and I truly submit ⌜to Your Will⌝." [46:15]. This ayah of the Quran explains us a great deal about the extents a mother goes to bring her children to the world and build a generation with risks but it's all done with utmost love. Mothers are precious gifts to the world, they should be treated with love and kindness and obeyed at all circumstances. The following narration of the Prophet (peace be upon him) in an occasion states: "God has forbidden for you to be undutiful to your mothers" [Sahih Bukhari]. Hence, when a women becomes a mother she is an even more important figure in Islam. She is valued so much that Jannah lies under her feet. Prophet (peace be upon him) said "Paradise lies at the feet of your mother" [Tirmidhi].

Therefore, Women are so privileged and honored in Islam that a whole chapter in the Holy Quran is dedicated to them [Surah An Nisa, Chapter 4]. It is a blessing and pride to be born as women in Islam. The first martyr in Islam was a woman – Summaya (peace be upon her). The first who believed in Prophet Muhammad (peace be upon him) was a woman – Khadeeja (peace be upon her). Women have their own rights to education, independence, marriage, dignity and inheritance in Islam. A women carries the title of "Muslimah" with her all throughout her life and is authorized with many rights and protected. It is always to be reminded and remembered "Muslim Women are not oppressed".

****

How Austrian Journalist, and Author, Became Muslim

Muhammad Asad, Leopold Weiss, was born in Livow, Austria (later Poland) in 1900, and at the age of 22 made his visit to the Middle East. He later became an outstanding foreign correspondent for the Franfurtur Zeitung, and after his conversion to Islam travelled and worked throughout the Muslim world, from North Africa to as far East as Afghanistan.

After years of devoted study he became one of the leading Muslim scholars of our age. After the establishment of Pakistan, he was appointed the Director of the Department of Islamic Reconstruction, West Punjab and later on became Pakistan's Alternate Representative at the United Nations. Muhammad Asad's two important books are: Islam at the Crossroads and Road to Mecca. He also produced a monthly journal Arafat. At present he is working upon an English translation of the Holy Qur'an. [Asad completed his translation and has passed away. -MSA-USC]

In 1922 I left my native country, Austria, to travel through Africa and Asia as a Special Correspondent to some of the leading Continental newspapers, and spent from that year onward nearly the whole of my time in the Islamic East. My interest in the nations with which I came into contact was in the beginning that of an outsider only. I saw before me a social order and an outlook on life fundamentally different from the European; and from the very first there grew in me a sympathy for the more tranquil -- I should rather say: more mechanised mode of living in Europe.

This sympathy gradually led me to an investigation of the reasons for such a difference, and I became interested in the religious teachings of the Muslims. At the time in question, that interest was not strong enough to draw me into the fold of Islam, but it opened to me a new vista of a progressive human society, of real brotherly feeling. The reality, however, of presentday Muslim life appeared to be very far from the ideal possibilities given in the religious teachings of Islam.

Whatever, in Islam, had been progress and movement, had turned, among the Muslims, into indolence and stagnation; whatever there had been of generosity and readiness for self-sacrifice, had become, among the present-day Muslims, perverted into narrow-mindedness and love of an easy life.

Prompted by this discovery and puzzled by the obvious incongruency between Once and Now, I tried to approach the problem before me from a more intimate point of view: that is, I tried to imagine myself as being within the circle of Islam. It was a purely intellectual experiment; and it revealed to me, within a very short time, the right solution. I realised that the one and only reason for the social and cultural decay of the Muslims consisted in the fact that they had gradually ceased to follow the teachings of Islam in spirit.

Islam was still there; but it was a body without soul. The very element which once had stood for the strength of the Muslim world was now responsible for its weakness: Islamic society had been built, from the very outset, on religious foundations alone, and the weakening of the foundations has necessarily weakened the cultural structure – and possibly might cause its ultimate disappearance.

The more I understood how concrete and how immensely practical the teachings of Islam are, the more eager became my questioning as to why the Muslims had abandoned their full application to real life. I discussed this problem with many thinking Mulsims in almost all the countries between the Libyan Desert and the Pamirs, between the Bosphorus and the Arabian Sea. It almost became an obsession which ultimately overshadowed all my other intellectual interests in the world of Islam.

The questioning steadily grew in emphasis – until I, a non-Muslim, talked to Muslims as if I were to defend Islam from their negligence and indolence. The progress was imperceptible to me, until one day – it was in autumn 1925, in the mountains of Afghanistan – a young provincial Governor said to me: "But you are a Muslim, only you don't know it yourself." I was struck by these words and remained silent. But when I came back to Europe once again, in 1926, I saw that the only logical consequence of my attitude was to embrace Islam.

So much about the circumstances of my becoming a Muslim. Since then I was asked, time and again: "Why did you embrace Islam ? What was it that attracted you particularly ?" -- and I must confess: I don't know of any satisfactory answer. It was not any particular teaching that attracted me, but the whole wonderful, inexplicably coherent structure of moral teaching and practical life programme. I could not say, even now, which aspect of it appeals to me more than any other.

Islam appears to me like a perfect work of architecture.

All its parts are harmoniously conceived to complement and support each other: nothing is superfluous and nothing lacking, with the result of an absolute balance and solid composure. Probably this feeling that everything in the teachings and postulates of Islam is "in its proper place," has created the strongest impression on me. There might have been, along with it, other impressions also which today it is difficult for me to analyse. After all, it was a matter of love; and love is composed of many things; of our desires and our loneliness, of our high aims and our shortcomings, of our strength and our weakness. So it was in my case. Islam came over me like a robber who enters a house by night; but, unlike a robber, it entered to remain for good.

Ever since then I endeavoured to learn as much as I could about Islam. I studied the Qur'an and the Traditions of the Prophet (peace and blessings be upon him); I studied the language of Islam and its history, and a good deal of what has been written about it and against it. I spent over five years in the Hijaz and Najd, mostly in al-Madinah, so that I might experience something of the original surroundings in which this religion was preached by the Arabian Prophet.

As the Hijaz is the meeting centre of Muslims from many countries, I was able to compare most of the different religious and social views prevalent in the Islamic world in our days. Those studies and comparisons created in me the firm conviction that Islam, as a spiritual and social phenomenon, is still in spite of all the drawbacks caused by the deficiencies of the Muslims, by far the greatest driving force mankind has ever experienced; and all my interest became, since then, centred around the problem of its regeneration.

From "Islam, Our Choice

فعالیتهــا و خدمات ما درین ماه

تماس با ما

media@hayatfoundation.org.uk

hayatfoundationuk

+44 7588 811824 - +44 7508 848893

www.hayatfoundation.org.uk